

**Augustinianum Systema De Gratia Ab Iniqua Bajani, Et
Janseniani Erroris Insimulatione Vindicatum, Sive
Refutatio Librorum Quorum Titulus Bajanismus, Et
Jansenismus Redivivi In Scriptis PP. FF. ...**

Bellelli, Fulgenzio

Monachii [u.a.], 1749

§. III. Augustinianus Theologus errorem propositum 28. & 29. vitavit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-83723](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-83723)

omni opere. Siquidem dum piis infideles operibus ad veram fidem suscipiendam, si-
ve orando, si-ve elemosynas largiendo, si-
ve penitendo, si-ve consimilibus se preparant,
non eos peccare, sed bene operari, Fides
rectissima docet.

2. Addit vir doctissimus, articulum Baji
Secundo. 25. non tantum fuisse proscriptum, quo-
niam infideles aliquando faciunt pietatis
opera gratia Dei auxiliante, verum etiam
quia non semper peccant, nec semper
dominanti cupiditati deserviunt, Baji
etiam in vellicandis Catholicorum sen-
tentiis arrogantiam perstringens. Exin-
de, inquit, manifestissime liquet, nec omnia
opera infidelium esse peccata; nec ne-
cesse esse, ut infideles in omni opere pec-
cent, quoniam interdum pietatis quedam
opera, divina gratia suffulti, bene faciunt.
Atque hinc etiam clarum fit, quam enor-
miter Bajus erraverit, qui eo falso nixus
principio, Omne quod agit peccator,
vel servus peccati, peccatum est,
ut fert articulus ejus 35. à S. Pio
V. una cum aliis proscriptus, omnia infi-
delium opera peccata, & Paganorum vir-
tutes vitia esse pronunciavit. Nec quid-
quam boni, quod peccatum non sit, libero
peccatoris arbitrio concessit. Elato pro-
inde supercilio Catholicorum Doctorum
sententiam, dicentium, in infidelibus repe-
riri aliquando quadam bona opera, ad
Pelagianismum rejecit, agens in articulo
25. Et ad Pelagianismum rejicienda est illa
sententia: aliorum scilicet Doctorum. Quæ
verba paucis complectuntur, quæ de 25.

& 26. articulo Baji tradiderunt Theolo-
gi præstantissimi; de quibus cap. I. §. 2.

Insuper opera indeliberata absque fi-
de, & absque gratia patrata, esse à pec-
cato immunia differuntissime Theologus
noster affirmat eodem libro v. cap. 22.
ubi ait: Errat ergo Bajus enormiter,
dum indeliberatas actiones, quæ absque li-
bero voluntatis humanæ consensu, sola im-
pellente concupiscentia fiunt, esse vere ait,
& proprie peccata, transgressionem scilicet
legis, præcepto, Non concupisces, probi-
bitas.

Pariter in infidelibus bonos esse pro-
nuntiat motus illos voluntatis, qui non
à gratia, sed à naturali inclinatione pro-
veniunt, ita scribens eodem in capite:
Appetere enim, propellente in id natura,
felicitatem, quemadmodum & corporis in-
columitatem, vel integritatem, aut mor-
tem fugere, similesque naturæ motus, bo-
nos esse quis ambigat?

De operibus vero, quæ ab infidelibus
cum deliberatione, & absque ulla gratia
fiunt, apertissime affirmat, non esse qui-
dem bona undequaque, & juxta præcep-
tum veræ sapientiæ ordinata in debitum
finem; at non proinde esse peccata, his
verbis damnans Bajanum articulum 25.
Non itaque absolute cum Baji vitia di-
cenda sunt; sed officia virtutum bona, lum. cap. 29.
quæ tamen perfectionem veræ virtutis non ejusdem l. bri
attigerint. Huc spectant testimonia pro-
ximis §§. proferenda.

§. III.

Augustinianus Theologus errorem propositionum
28. & 29. vitavit.

S U M M A R I U M.

1. Et seqq. ab errore Baji circa liberum arbitrium recedit Bellelli.

Error Baji
circa libe-
rum arbi-
trium.

ERror in his Baji propositionibus da-
mnatus est liberum arbitrium ad
nullum opus, nisi ad peccandum
valere absque gratia sanctificante, omnia-
que opera, quæ ex charitate non fiunt,
ortum ducere à culpabili cupiditate.

1. Recedit vero à damnato errore Au-
gustinianus Theologus, dum refutans
propositionem 38. Quenellianam ait:
Bajus vero enormiter erravit, quia Lu-
therana labe infectus nullum opus bonum
R. P. Bertæ Theol. Tom. IX.

admisit, nisi quod à gratia sanctificante
procederet. Nam proinde dixit: Omne
quod agit peccator, vel servus peccati,
peccatum est. Quam quidem doctrinam
hæreticam esse liquido constat: siquidem
decrevit Tridentina Synodus sess. 6. & 14.
dispositiones, seu opera, quæ ex Spiritus
Sancti impulsu justificationem in peccato-
ribus antecedunt, supernaturales, bonas,
ac pias esse: quæque peccata dicere, sub
anathematis pena vetavit.

Ee

Pau-

2.
Secundò.

Paulo infra §. 2. affirmavit, juxta S. P. Augustini sententiam, non ad quodcunque, & cujusvis generis bonum supernam gratiam requiri; sed tantummodo ad illud, quod pertinet ad pietatem, veramque justitiam: Cum S. Antistes (inquit) ad. *ersus Pelagianos Christi* gratiam propugnavit; non indefinite ad bonum cujusvis generis, sed ad bonum salutare duntaxat eam necessariam asseruit; idque ei causa etiam fuit, ut diceret: Illud esse arbitrium laudabiliter, hoc est pie, utiliter vereque apud Deum merendo liberum, quod per gratiam Liberatoris adjutum, à contraria fuerit concupiscentia liberatum.

Bellelli ibid.
pag. 111. Et
Aug lib. 1.
op. imp. num
79 tom. 10.
p. 2 pag. 321.

3.
Tertiò.
Bell pag 117

Expressius vero in Quesnellianam propositionem 39. sese explicat, priorem paragraphum his verbis absolvens: Dum enim homo sine præveniente gratia, bonum aliquod interdum ex officio, quod ad salutem non pertinet, operatur, nec errat, nec præcipitat, nec se vulnerat; tamen si nihil eo agat, quod ad salutem conducatur. Citat

quæ scripserat I. P. lib. v. cap. 21. de quibus præced. §. num. 1. & 2.

Neque opera quædam sine gratiæ auxilio peracta, ad capeffendam salutem inutilia tantummodo celebris Theologus appellavit; sed ulterius in Quesnellianam propositionem 40. esse moraliter bona absque ulla ambiguitate declaravit his verbis: Ea etiam S. Augustini mens esse videtur, ut quamvis rarissima quædam, quæque vix inveniantur, quæ debitam promereantur laudem, plura tamen naturæ viribus, sine gratiæ auxilio, officia moraliter bona agere homines possint; scilicet quidem, nec meritoria salutis, seu, ut ait S. Antistes de Sp. & lit. cap. 28. Ad salutem æternam nihil profunt impio aliqua bona opera, sine quibus difficillime vita cujuslibet pessimi hominis invenitur. Si difficillime invenitur; rarissime quidem, at invenitur tandem in pessimis quoque morale aliquod bonum, quod suis viribus agere possit homo. Non opus est post tam expressa, testimonia alia producere.

4.
Quar. 6.

In prop. Ques.
40. pag. 120.

§. IV.

A Bajana interpretatione textus Apostoli ad Rom. 14. 33. Fulgentius Bellelli recessit.

S U M M A R I U M.

I. Et seqq. Bajanam interpretationem Apostoli refutat Bellelli.

Error Baji
circa verba
Apostoli ad
Rom. 14.

Bajus itidem erravit exponens verba Apostoli ad Roman. 14. *Omne, quod non est ex fide, peccatum est*, de fide perfecta, & non de pio affectu divinitus inspirato; ac præterea affirmans ea, quæ ex fide supernaturali non procedunt, nasci, & corrumpi à noxia cupiditate.

P. 1. pag. 394.
1.
Hunc rejicit
Bellellius
primò.

Secus vero Augustinianæ mentis indagator sapientissimus; nam libro v. de modo Repar. cap. 29. compluribus Augustini textibus in medium productis, Quapropter, ait, eam fuisse liquet S. Doctoris mentem, quod Gentiles philosophi, qui gratia Fidei penitus destituti fuerunt, non habuerint nisi officia bona, sed juxta præceptum veræ sapientiæ, seu rectæ rationis, in debitum finem non ordinata.

2.
Secundò.

De textu Apostoli pertractans cap. 33. ejusdem libri, in operibus, quæ fide non diriguntur in Deum, agnoscit quidem vitium aliquod & peccatum, sed non

iisdem operibus intrinsecum; operanti solum, eoquod ultimi finis non teneat ordinem, inhærens: Verba Apostoli, inquit, *Omne, quod non est ex fide, peccatum est*, generaliter, & ut plurimum intelligenda esse de vera Christi Fide, quæ cap. 3. tom. in rectum, ac verum ultimum finem æternæ incommutabilis vitæ, quæ Deus est, opera nostra dirigit. Quapropter infidelis deliberate agens, & in talem finem, prout debet, non referens peccat. Quæ verba priusquam Bajanismi damnentur, operæ pretium est perlegere Augustinum lib. 4. contra Julianum cap. 3. num. 24. atque ea, quæ præmisimus cap. 1. hujus disert. §. 4.

Enimvero Theologus præstantissimus proximo cap. 34. perspicue declarat officia moralium virtutum, quæ non sunt ex fide, in se bona esse, non mala, & inordinatam voluntatem, cujus causâ reus est qui operatur, vitium esse operantis, non operis: Si gentilis (en ejus verba)

3.
Tertiò.

qui